



■ Ἀπὸ τὸ Ὁρθόδοξο Ἀγιολόγιο τῆς Ἀνατολῆς

## Ἡ Ὁσία Πιαμοῦν, ἡ Παρθένος

† 3η Μαρτίου 337

Στίχοι

*Κροσσωτὰ χρυσᾶ Πιαμοῦν μελαμφόρος,  
Τὰς ἀρετὰς ἀπεισιν ἡμφιεσμένη.*

λζ'. Περὶ Πιαμοῦν παρθένου

37. Γιὰ τὴν παρθένο Πιαμοῦν

**Πιαμοῦν** τὸ ὄνομα γέγονε παρθένος, ἥτις πάντα τὰ ἔτη τῆς ζωῆς αὐτῆς ἔζησε μετὰ τῆς μητρὸς ἑαυτῆς, μία παρὰ μίαν ἐσθίουσα ἀεὶ ἐν ἐσπέρᾳ, καὶ νήθουσα λίνον. **Αὕτη** κατηξιώθη χαρίσματος προορρήσεως.



**Ἐπῆρξε** μία παρθένος, μετὰ τὸ ὄνομα Πιαμοῦν, ποὺ πέρασε τὴν ζωὴ τῆς μετὰ τὴν μητέρα τῆς, τρώγοντας μέρα παρὰ μέρα μία φορὰ τὸ βράδυ καὶ κλώθοντας τὸ λινάρι. **Αὕτη** καταξιώθηκε νὰ λάβει [παρὰ Θεοῦ] καὶ τὸ Χάρισμα νὰ προφητεύει.

**Ἐν** οἷς συνέβη ἐν Αἰγύπτῳ ποτὲ τῆς ἀναβάσεως οὔσης τοῦ Νείλου κώμη κώμη ἐπιθέσθαι. **Μάχονται** γὰρ εἰς τὰς ὑδρομερίας, ὡς καὶ φόνους παρακολουθεῖν πολλάκις καὶ κατακοπὰς.

**Δυνατωτέρα** οὖν κώμη ἐπέθετο τῇ αὐτῆς κώμῃ. **Καὶ** ἤρχοντο ἐπ' αὐτὴν ἄνδρες ἐν πλήθει μετὰ δοράτων καὶ ῥοπάλων, ὥστε συγκόψαι τὴν κώμην αὐτῆς.

**Ἔτσι** συνέβηκε κάποτε στὴν Αἴγυπτο, τὴν ἐποχὴ τῶν πλημμυρῶν, νὰ βρίσκεται σὲ διαμάχη ἓνα χωριὸ μετὰ ἓνα ἄλλο· διαμάχονταν δηλαδὴ γιὰ τὸ μίρασμα τοῦ νεροῦ, ὥστε πολλὰς φορὰς νὰ γίνονται καὶ φόνοι καὶ τραυματισμοί.

**Τὸ** ἓνα λοιπὸν χωριὸ τὸ δυνατότερο ἐπιτέθηκε στὸ ἄλλο χωριὸ [τῆς παρθένου], καὶ ἔρχονταν πρὸς αὐτὸ πολλοὶ ἄνδρες

**Παρέστη δὲ ταύτῃ τῇ μακαρία Ἄγγελος τοῦ Θεοῦ, ἀποκαλύπτων αὐτῇ τὴν ἐπίθεσιν τούτων.**

**Μεταστελαιμένη δὲ αὐτὴ τοὺς πρεσβυτέρους τῆς κώμης αὐτῆς, λέγει αὐτοῖς:**

**Ἐξέλθετε εἰς συνάντησιν τοῖς ἐρχομένοις ἐφ' ἡμᾶς ἐκ τῆσδε τῆς κώμης, ἵνα μὴ πάντες ὑφ' ἐν συναπολώμεθα οἱ ταύτης τῆς κώμης. Καὶ παρακαλέσατε αὐτοὺς λωφῆσαι τῆς καθ' ἡμῶν ἐπιβουλῆς.**

**Φοβηθέντες δὲ οἱ πρεσβύτεροι σφόδρα, πίπτουσιν αὐτῆς εἰς τοὺς πόδας, δεόμενοι καὶ παρακαλοῦντες αὐτὴν καὶ λέγοντες, ὅτι:**

**Ἡμεῖς οὐ τολμῶμεν αὐτοῖς συναντῆσαι. Οἶδαμεν γὰρ αὐτῶν τὴν μέθην καὶ τὴν ἀπόνειαν. Ἀλλ', εἰ ποιεῖς ἔλεος καὶ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν κώμην καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον τὸν σόν, ἐξελθοῦσα αὐτὴ αὐτοῖς συνάντησον, καὶ εἰρηνεύσασα τούτους, ἀπόστρεψον.**

**Ἡ δὲ ἅγια ἐκείνη, τοῦτο μὲν οὐ συνέθετο, ἀνελθοῦσα δὲ εἰς τὸ δωμάτιον τὸ ἑαυτῆς ἔστη δι' ὅλης νυκτὸς εὐχομένη, καὶ μὴ κλίναςα γόνου, ἀλλὰ δεομένη τοῦ Θεοῦ καὶ λέγουσα, ὅτι:**

**Κύριε, ὁ κρίνων πᾶσαν τὴν γῆν, ᾧ οὐδὲν τῶν ἀδίκων ἀρέσκει ποτέ, τῆς προσευχῆς ταύτης ἐλθούσης πρὸς Σέ, ἡ ἅγια δύναμις στηλωσάτω αὐτοὺς εἰς τὸν τόπον ὅπου ἂν αὐτοὺς καταλάβῃ.**

**Προσευξαμένης δὲ ταύτης τῆς ἁγίας παρθένου, γίνεται τι τοιοῦτον.**

μὲ δόρατα καὶ ρόπαλα γιὰ νὰ τὸ καταστρέψουν.

**Παρουσιάσθηκε τότε σ' αὐτὴν τὴν μακαρία Ἄγγελος τοῦ Θεοῦ, φανερώνοντας τὴν ἐπίθεση.**

**Αὐτὴ ἔστειλε καὶ κάλεσε τοὺς Ἱερεῖς τοῦ χωριοῦ καὶ τοὺς εἶπε:**

**Νὰ πᾶτε νὰ συναντήσετε αὐτοὺς ποὺ ἐρχονται ἀπὸ τὸ τάδε χωριὸ ἐναντίον μας, καὶ νὰ τοὺς παρακαλέσετε νὰ σταματήσουν τὴν ἐναντίον μας ἐπίθεσή τους.**

**Φοβήθηκαν τότε οἱ Ἱερεῖς πάρα πολὺ καὶ ἔπεσαν στὰ πόδια της, ἱκετεύοντας καὶ παρακαλώντας της καὶ λέγοντας:**

**Ἐμεῖς δὲν τολμᾶμε νὰ τοὺς συναντήσουμε, γιὰτὶ γνωρίζομε τὸ μεθύσι καὶ τὴν τρέλλα τους. Ἄν ὅμως λυπᾶσαι καὶ ἐμᾶς καὶ ὅλο τὸ χωριὸ καὶ τὸ σπίτι σου, πῆγαινε καὶ συνάντησέ τους ἐσὺ, καὶ ἀφοῦ τοὺς εἰρηνεύσεις, νὰ τοὺς πείσεις, νὰ ἐπιστρέψουν στὸ χωριὸ τους.**

**Ἡ ἅγια ὅμως αὐτὸ βέβαια δὲν τὸ δέχθηκε, ἀλλ' ἀφοῦ ἀνέβηκε στὸ δωμάτιό της, στάθηκε στὴν προσευχὴ ὅλη τὴν νύκτα χωρὶς νὰ γονατίσει καὶ παρακαλοῦσε τὸν Θεὸ καὶ ἔλεγε:**

**Κύριε, Ἐσὺ ποὺ κρίνεις ὅλη τὴ γῆ καὶ δὲν Σοῦ ἀρέσει ποτέ τίποτε τὸ ἄδικο, ὅταν φθάσει αὐτὴ ἡ προσευχὴ σὲ Σένα, ἄς τοὺς καθηλώσει ἡ ἅγια Δύναμί Σου στὸ μέρος, στὸ ὁποῖο θὰ τοὺς βρῇ.**

**Ἀφοῦ προσευχήθηκε αὐτὴ ἡ ἅγια παρθένος, ἔγινε τὸ ἐξῆς:**

Περὶ ὥραν πρώτην εὐρέθησαν οἱ πολέμοι ἀπὸ τριῶν σημείων τῆς κώμης, καὶ ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ ἐστηλώθησαν καθὼς ἤτήσατο ἡ ἄγία, μηδ' ὄλως δυνάμενοι σαλευθῆναι.



Γύρω στὴν πρώτη ὥρα οἱ ἐχθροὶ βρίσκονται τρία μίλια ἀπὸ τὴν πόλη, καὶ καρφώθηκαν στὸν

τόπο αὐτό, ὅπως προσευχήθηκε ἡ ἄγία, καὶ δὲν μπορούσαν καθόλου νὰ κινηθοῦν.

Ἀπεκαλύφθη δὲ κακίνοις τοῖς μαχίμοις, ὅτι πρεσβεία τῆς δούλης Χριστοῦ Πιαμοῦν τοῦτο τοῦτοις συμβέβηκεν.

Ἀποκαλύφθηκε τότε καὶ σὲ αὐτοὺς τοὺς ἐπιτιθέμενους, ὅτι αὐτὸ τοὺς συνέβηκε μὲ τὶς πρεσβεῖες τῆς δούλης τοῦ Χριστοῦ Πιαμοῦν.

Ἀποστείλαντες οὖν εἰς τὴν κώμην αὐτῆς, ἤτήσαντο εἰς εἰρήνην, δηλώσαντες τοῖς κατοίκοις, ὅτι:

Ἔστειλεν τότε ἀντιπροσωπεῖα στὸ χωριὸ καὶ ζήτησαν εἰρήνην, δηλώνοντας στοὺς κατοίκους:

Εὐχαριστήσατε τῷ Θεῷ καὶ ταῖς καθαραῖς προσευχαῖς Πιαμοῦν τῆς δικαίας, αἵτινες καὶ ὑμᾶς διεφύλαξαν, καὶ ἡμᾶς συνεπόδισαν εἰς ἀνατροπὴν μεγάλου κακοῦ.

Νὰ εὐχαριστήσετε τὸν Θεὸ καὶ τὴν δίκαιη Πιαμοῦν, οἱ καθαρὲς προσευχῆς τῆς ὁποίας καὶ ἐσᾶς ἔσωσαν, καὶ ἐμᾶς ἐμπόδισαν ἀπὸ τὸ νὰ προξενηθεῖ μεγάλο κακό.



*Τῷ δὲ ἐν Τριάδι Παναγίῳ Θεῷ,  
τῷ ἐνδοξαζομένῳ ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ,  
προσκύνησις καὶ εὐχαριστία, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.  
Ἀμήν!*

(\*) Φιλοκαλία τῶν Νηπτικῶν καὶ Ἀσκητῶν, τ. 6, ἐκδόσεις ΕΠΕ, σελ. 210-213. • Παλλαδίου Ἐπισκόπου Ἐλενοπόλεως, Ἡ πρὸς Λαύσον Ἱστορία, ἐκδόσεις Ε.Π.Ε., Θεσσαλονίκη 1996.

• Ἐπιμέλ. ἡμετ.